

Perekoer peab lastega sobima

Minult küsitakse tihti: kas minu kasvatatav tõug sobib ka lastega perre? See on väga õigustatud küsimus. Kui peres on lapsed, tuleb sobivat koera valida erilise hoolega.

Vahel kirjutatakse kutsikate müügi kuulutuses, et x tõugu koer on suu- repärane perekoer ka selliste tõugude kohta, et tekib küsimus, mida perekoera all silmas peetakse või kas iga perre võetud koer on kohe perekoer.

Minu jaoks tähendab perekoer lastega sobivat koera. Vahel pannakse võrdusmärki ka seltsikoera ja perekoera mõiste vahele. Enamik seltsikoeri sobib tõesti lastega kokku ja isegi laste oma koerteks. Osa seltsikoerte tõuge on aga väga väikesed, näiteks populaarsed jorkširi terjerid või *chihuahua*'d.

Käabuskoerte puhul tekib kartus, et mitte koer ei tee lapsele viga, vaid laps koerale. Paari-kolmeaastane laps on kääbustõugu kutsika kõrval juba hiiglane, aga tillukese koeraga üm-

berkäimist on sellises vanuses lapsele õpetada väga keeruline või lausa võimatu.

Kooliealiste lastega perele võib väikesi seltsikoeri juba soovitada küll. Eriti arvestades, et väikese kerge koeraga saab ka laps ise jalutamas käia.

Sama tõugu koerad on suhteliselt sarnase iseloomuga, seetõttu on nende seast lihtsam välja tuua perekoerteks sobivamaid. Seepärast ärge pange pahaks, et näidetes on juttu eeskätt tõukoertest. Ei saa ju öelda, et keskmist kasvu heledakarvaline koer saab lastega hästi hakkama. Küll aga võib öelda, et kuldne retriiver on hea perekoer.

Sõbralik ja rahulik

Kui soovitakse võtta tõuta koer ehk krants, siis tasuks esiteks vaadata tema vanemate iseloomu.

Kas kutsika ema on sõbralik või umbusklik (kuri) koer, rahulik või närviline? Kui isa on teada, siis sama ka tema kohta.

Kui kutsika esivanemate seas on mõni tõukoer, saab natuke lähtuda ka selle tõu iseloomust. Enamasti on ka

emased koerad mõnevõrra leebema loomuga kui isased.

Lisaks skaalale sõbralik-umbusklik võib hinnata veel koera rahulikkust või energilisust. Lastega sobivad paremini pigem rahulikumat sorti neljajalgseid.

Üks asi on see, kuidas koer oma pere lastega läbi saab. Terve närvikavaga koer peaks pere lapsi hoidma hoolimata sellest, kui karmi karumurdja tõugu ta on. Teine asi on aga külla tulevad võõrad lapsed. Ja enamasti ju iga vanem loodab, et tema lapsel on palju sõpru. Seega, kas on vaja oma elu keeruliseks teha?

Karjakaitsekoer ei sobi

Kui meie pere seitse aastat tagasi esimest korda koeravõtu peale mõtlema hakkas, oli esimene valik püreene mäestikukoer. Pidasin juba ühe Soome kenneliga kutsika üle läbirääkimisi, kui tõutuvustustest silma jäänud "ei soovitata esimeseks koeraks" lõpuks ohulambi põlema süütas.

Tegu on karjakaitsekoeraga, kes pidi mägedes lambakarju kaitsma huntide ja karude eest. Võõraste suhtes umbusklik, tugev valve- ja kaitse-